

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Juli Capilla.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i
Xelo Tortosa (*Secretària de redacció*).
Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Eric Forcada (Cata-
lunya Nord), Guillem Chacón (Franja de Ponent), Jo-
an Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca),
Anna Sáez (Lleïda), Àlvar Valls (Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Escullies, Jordi
Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gi-
freu, Xavier Graset, Josep Guàrdia, Josep Iborra, Maite
Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-
ví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jau-
me Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,
Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot,
Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert
de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-
toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Alicia Toledo, Lourdes Toledo, Matthew
Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa
Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El dimecres 24 de setembre es reuneixen els governs valencià i balear, presidits per Francesc Camps i Jaume Matas. Els caps dels dos executius, del PP, segellaren una aliança estratègica per crear un eix València-Palma fins ara insòlit. El president balear ho ha advertit ben clar: aquest eix es contraposa a "l'anticonstitucional" i "perillós experiment" proposat per Pasqual Maragall, l'euregió de l'antiga Corona d'Aragó. Aquest nou àmbit de col·laboració bilateral sens dubte naix amb el vist-i-plau del Govern central, el qual, en cas que el PP conserve a l'estat la majoria absoluta, tindrà en aquesta connexió la seua nineta del ulls.

Els acords concrets de la cimera afecten múltiples àmbits: facilitar, via marítima i aèria, la connexió de Balears amb València i, a través de l'AVE, amb Madrid; projecció de l'empresa balear juntament amb la valenciana; promoció conjunta turística en mercats exteriors; intercanvis de turistes de la tercera edat; promoció unida d'imatge de qualitat de platges i paratges naturals de totes dues zones sota la denominació genèrica de "Mediterráneo"; altres acords i protocols en matèries energètiques, medi ambient, espais naturals, etc. També acordaren no entrar a analitzar la possibilitat d'homologació de títols universitaris en filologia, i consensuaren no tractar res de la llengua excepte dir "que no ha de ser instrument de divisió, sinó d'unió". En matèria de política cultural es va aprovar la creació de la Fundació Consolat del Mar per "promoure commemoracions i fer exposicions conjuntes" de matèries que "ens unesquen" de manera "lleial".

Més enllà dels acords concrets, i de l'evident intenció política partidista que els anima, hi ha també altres elements vàlids que hem de considerar. El primer, que la llengua en la qual s'expressaren els presidents Matas i Camps va ser la seua pròpia i compartida, el català. En segon lloc, que totes les iniciatives anunciades no haurien d'entrar en col·lisió amb cap altre projecte d'estructuració econòmica dels territoris de l'antiga Corona d'Aragó. Ans al contrari: demostren que hi ha una sèrie de nexos que vinculen les respectives realitats en una xarxa d'interès compartit, la qual s'expressa en la llengua comuna.

És desitjable, per tant, que per damunt de les més o menys discutibles estratègies polítiques dels uns i dels altres, al marge —no es pot oblidar— de la precampanya electoral general, i també de la catalana, tots els agents polítics que projecten la seua activitat en el nostre territori entenguen que, quan s'assossegue l'ambient polític, serà imprescindible sumar i no restar. Unir i no dividir. Benvingut siga l'eix València-Palma si reforça els vincles bilaterals i si no es vol aprofitar com a ariet contra altres estructures incipients. Els interessos immediats dels partits no poden amagar que hi ha una realitat compartida, econòmica i social, que requereix sumar esforços i no dividir forces per poder competir en l'àmbit europeu. Aquest és el repte substancial al qual tots ens enfrontem.

Als nostres lectors

Els Estats Units són avui i globalment el país més poderós del món. Fins ara, però, els politòlegs ens han ofert la discussió de si cal comparar l'actual força nord-americana amb els imperis que han existit al llarg de la història, si comportar-se com aquests és bo o és dolent, si tot i la potència que hi ha a les mans de Bush és capaç d'atènyer sol els seus objectius. En la portada d'aquest número hem volgut aportar al debat la perspectiva que planteja el demògraf Emmanuel Todd, que, basant-se en unes dades econòmiques i demogràfiques, sobretot, assegura que els EUA no solament no són cap imperi, sinó que viuen en un Titanic que ja ha colpejat l'iceberg i que es comença a enfonsar. Més enllà de si les seves apreciacions resulten certes, hem volgut aprofundir en les propostes de Todd i contrastar-les amb el parer d'un expert en comerç internacional com Alexandre Muns.

Oriol Cortacans, coordinador Món